

PRESENTACIÓ,

A CÀRREC DE

SALVADOR GINER,

PRESIDENT

DE L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS

La reflexió intensa, científica i rigorosa sobre la condició del món contemporani, i particularment la de les societats de llengua i cultura catalanes, és una de les tasques principals de l'Institut d'Estudis Catalans. Com a acadèmia nacional, avui ja centenària, l'Institut mai no s'ha entès a ell mateix solament com a lloc d'encontre per als intel·lectuals, científics i acadèmics del país, sinó també com a centre de recerca, producció i difusió d'aquell coneixement que es fonamenta en l'anàlisi, la racionalitat i l'estudi. *Sapere aude*, gosar saber, i *sine ira et studio*, els dos manaments, respectivament, d'Immanuel Kant i Baruch de Spinoza, presideixen la passió intel·lectual que en gran manera mou l'acadèmia catalana.

És per aqueixes raons que l'Institut d'Estudis Catalans organitza cicles de conferències i seminaris on tota mena d'experts, tant si són membres de la casa o de les seves nombroses societats filials, com si són convidats externs, presenten intervencions sobre l'estat de la qüestió en camps de crucial importància per a la societat contemporània.

La societat catalana es troba avui davant una cruïlla històrica. La intensitat del canvi demogràfic, cultural, tecnològic, migratori, científic i fins i tot polític a principis del segle XXI a casa nostra és d'un abast molt considerable. És per això que l'Institut dedicà la seva atenció durant el curs 2004-2005 a la consideració dels esdeveniments i problemes que ens afecten com a poble i com a ciutadania constitutiva de la nostra nació. A fi i efecte d'assolir aquella tasca, l'IEC convocà un conjunt d'estudiosos i professionals molt qualificats perquè presentessin les seves reflexions, propostes i recomanacions. Els temes tractats llavors no poden ser més crucials: la població i demografia, la salut, les migracions, la cultura, incloent-hi la llengua, la ciència, l'economia i el mercat de treball, entre d'altres.

Quan encara presidia l'acadèmia catalana el professor Josep Laporte i Salas, l'aleshores Equip de Govern decidí

presentar un cicle de conferències sobre un conjunt de problemes cabdals per al país. El president Laporte em va encarregar el disseny de les intervencions i la tria dels convidats. Haig d'agrair a tots ells la immediata acceptació de la nostra invitació, sense excepció. Com comprovarà el lector, es tracta de personalitats molt destacades i, totes, autoritats màximes en el seu camp d'activitat. La seva col·laboració en la presentació dels texts que avui posem a l'abast de la ciutadania ha estat molt considerable. A tots ells, el nostre més profund agraïment. Vull estendre'l també al llavors secretari científic de l'Institut, el doctor Francesc Gonzàlez i Sastre, per la seva col·laboració eficaç en el cicle de conferències en les quals es basen els texts que avui presentem, i al professor Ricard Guerrero, actual secretari científic, que s'ha encarregat de confegir el volum que teniu a les mans.

Aquest important recull és dedicat a la memòria del nostre malaguanyat president Josep Laporte, a qui vaig demanar que obrís el cicle amb una intervenció sobre la població catalana i la seva salut, com a eminent farmacòleg, recent conseller, i també recent president de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya i del Patronat de l'Hospital de Sant Pau; càrrecs, aquests darrers, que abandonà per incorporar-se a la presidència de l'Institut. El seu entusiasme pel progrés del coneixement científic i per la seva pàtria, que veia mútuament lligats, continua inspirant la tasca de l'Institut durant el seu segon segle d'existència.